

Haarlem

Veronique de Kwant

"Dit verslag is geschreven in het kader van 100x100. 100 correspondenten voor de nieuwe gemeenteraad (2014-2015). Zie ook 100x100.nl"

– WAAROM?

Waarom heb je met 100x100 meegedaan?

Ik had wel wat met gemeentelijke politiek: politici zijn aanspreekbaar en dat is maar goed ook, want politieke keuzes kunnen de samenleving direct verrijken door mensen en initiatieven de ruimte te geven. Net na de gemeenteraadsverkiezingen las ik de oproep om de lokale politiek op gebied van de doe-democratie te volgen en meldde me dan ook spontaan aan als correspondent 100x100.

– WAT?

Wat was je aanpak als correspondent?

Zoals uit mijn inleidende woorden al blijkt ben ik bijzonder geïnteresseerd in burgerinitiatieven die bijdragen aan de inrichting en onderhoud van openbare ruimtes en aandacht voor de buurt(genoten). In Haarlem waren dat er best veel de afgelopen jaren. In de vorige periode constateerde ik twee reacties vanuit de raad:

- 1. de lokale politiek had oog voor sociale innovatie en bewonersorganisaties en vooral voor de combinatie van beiden, gelukkig. De positieve ontvangst van deze initiatieven ging hand in hand met vooringenomen beoordeling van de prestaties van professionele welzijnsorganisaties, die in de perceptie van de politiek voornamelijk aanbodgericht en daarmee buiten de tijdgeest opereerden. Nu wil het geval dat ik directeur ben van zo'n welzijnsorganisatie in Haarlem. Onze organisatie ondersteunt een flink aantal buurtinitiatieven om de kans dat ze tot bloei komen te vergroten, om het draagvlak voor bijvoorbeeld een initiatief burenhulp te versterken en daardoor de continuïteit voor de toekomst te borgen. Ik ben me er bewust van dat mijn functie een waardevrij correspondentschap in de weg zou kunnen staan, dus daar zou ik me extra voor inspannen. Ik heb niet goed kunnen onderzoeken of dat helemaal gelukt is.*
- 2. De sociaal-maatschappelijke initiatieven van lokale ondernemers en burgers worden gezien en soms zeer gewaardeerd, maar dat gebeurt niet vanuit een helder kader wanneer wel/niet ondersteunen en positioneren en zeker niet vanuit een gemeente die het de doe-democratie ook echt makkelijker maakt. In tegendeel: de leges, verordeningen en huurvoorwaarden van afdeling vastgoed werken burgerbetrokkenheid vaak juist tegen.*

Het Haarlemse coalitieakkoord (D'66, PvdA, CDA en GL) vermeldt al op pagina 1 dat de coalitie de doe-democratie belangrijk acht en deze de komende jaren op de nodige stimulans van het bestuur mag rekenen. Ik stelde me als doel om de nieuwe gemeenteraadsleden te bevragen over hun beeld bij doe-democratie in de Haarlemse samenleving en te praten over concrete invulling van de initiërende en/of controlerende rol van de gemeenteraad, met bovenbeschreven kansen en bedreigingen als mijn referentiekader.

Tot mijn verrassing kwam ik in contact met twee andere 100x100 correspondenten, ook met veel ervaring. Haarlem had verwachtingen gewekt!

– WIE?

Het zou zo'n mooi verhaal kunnen worden: een actieve Haarlemse doe-democratie; een coalitie die deze realiteit verder wil stimuleren en een nieuwe gemeenteraad met veel jonge raadsleden. Maar helaas: sinds de start van de coalitieperiode heeft geen van de drie correspondenten contact met hen kunnen leggen over dit onderwerp. Alle pogingen ten spijt heb ik het correspondentenschap niet waar kunnen maken. Ik organiseerde als directeur van een maatschappelijke organisatie samen met anderen een kennismakingsavond voor de nieuwe raad over het sociale domein en de manier waarop de professionele organisatie de doe-democratie zouden kunnen ondersteunen. Bij gebrek aan deelnemers vanuit de raad hebben we deze avond moeten afblazen. Ook een uitnodiging voor een nadere kennismaking met het echte veldwerk aan de hand van een á la carte menu in oktober werd massaal genegeerd.

Ondertussen woedde in de raad een debat over de integriteit van één van de wethouders en was de grootste partij in Haarlem, die de kracht van initiatieven uit de samenleving steeds benadrukt, al meer dan een half jaar met interne kwesties bezig.

Tegelijkertijd stelde de gemeenteraad alle beleidsstukken vast om de transitie van jeugdzorg en AWBZ op een andere manier te organiseren. De kracht van de samenleving staat aan de basis van de nieuwe zorgstructuur. Het zou toch niet meer dan logisch zijn als daar ook goed beleid voor ontwikkeld wordt. Ik ben niet pessimistisch over het bestuur van Haarlem: de wethouders willen echt dat bewoners een grote rol spelen in de uitvoering, in de keuzes en in de beoordeling van de nieuwe aanbieders. Maar we hebben ook de raadsleden nodig die toezien dat de bewoners die rol ook echt kunnen spelen en niet teveel gehinderd worden door allerlei juridische en financiële randvoorwaarden. Ik hoop van harte dat de raad die rol binnenkort echt gaat spelen.

Veronique de Kwant